

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 4Nt/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010395
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerík
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123010395.2

Uznesenie

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a sudcov prísediacich Ing. Kamila Čverhu, PhD. a Bc. Róberta Čížika na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2023 v trestnej veci odsúdeného A. B. C., A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., E. XXX/XX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T 57/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietá návrh ods. A. B. C., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom E. XXX/XX, D., okr. F., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Prešov na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/57/2019.

odôvodnenie:

Odsúdený podal prostredníctvom svojho obhajcu tunajšiemu súdu elektronickými prostriedkami dňa 27.02.2023 návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T 57/2019, ktorým sa domáhal, aby súd povolil obnovu konania a zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 6T 57/2019 – 816 zo dňa 16.03.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 10To 28/2022 - 923 zo dňa 25.01.2023 a ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V odôvodnení svojho návrhu odsúdený konštatoval výroky rozsudku tunajšieho súdu ako aj výrok uznesenia odvolacieho súdu tak v otázke viny ako aj vo výroku o uloženom treste. Zdôraznil, že on svoju vinu popieral s odôvodnením, že si svoje záväzky voči poškodeným splnil riadne v súlade s dohodou o urovaní zo dňa 06.12.2017. Poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove o údajnom preukázaní nepravdivosti jeho tvrdenia, že k rukám poškodených uhradil finančné prostriedky vyplývajúce z dohody o urovaní, na čo bol spracovaný znalecký posudok č. 7/2019 zo dňa 24.05.2019 znalcom PhDr. Dušanom Grajciarom z odboru Písmoznalectva, odvetvie Ručné písmo, ktorým bolo na základe predložených kópií výdavkových dokladov potvrdené, že podpisy poškodených na týchto dokladoch sú pravé. Uvedené závery znaleckého posudku však prvostupňový ako aj odvolací súd spochybnili s odôvodnením, že podpisy na tomto doklade nie je možné seriózne zhodnotiť, pretože ide o nekvalitnú kópiu, z ktorej možné znaky nie je možné dešifrovať, čím zásadným spôsobom spochybnili jeho tvrdenie, že poškodeným odovzdal finančné prostriedky v zmysle dohody o urovaní, hoci na základe toho sa stal vlastníkom lešení a tým došlo aj k zániku záväzkov zo zmlúv o pôžičke. Pri odovzdaní finančných prostriedkov došlo k podpisu výdavkových pokladničných dokladov, kde mal za to, že má po celý čas k dispozícii výlučne jednotlivé kópie výdavkových dokladov, inak by za účelom vyhotovenia znaleckého posudku predložil originály. Odsúdený v návrhu uviedol, že po jeho nástupe do výkonu trestu odňatia slobody jeho manželka našla v jeho pracovni originály výdavkových pokladničných dokladov o odovzdaní sumy 35.500,- Eur k rukám poškodeného A. G. a sumy 45.500,- Eur k rukám poškodeného C. H.. Uvedená skutočnosť má za následok, že je možné zrealizovať dodatočné znalecké skúmanie za účelom určenia pravosti jeho podpisu ako aj podpisov oboch poškodených A. G. a C. H., pričom toto bude mať zásadný vplyv na vyhodnotenie dôveryhodnosti jeho tvrdení ohľadom odovzdania finančných prostriedkov. Odsúdený má za to, že ide o dôkaz súdu skôr neznámy v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku,

ktorým môže byť dôkaz doteraz nevykonaným a tým môže byť vykonaný dôkaz a to znalecké posúdenie pravosti jeho podpisov ako aj podpisov oboch poškodených na originály výdavkových pokladničných dokladov.

Na základe uvedeného návrhu na obnovu konania súd na jeho prejednanie nariadil v zmysle § 402 ods. 1 Trestného poriadku verejné zasadnutie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, svedkyne I. C. ako aj oboznámením obsahu listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu vedeného pod spisovou značkou 6T 57/2019 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí zotrval na svojom návrhu ako aj dôvodoch v ňom uvedených a uviedol, že po jeho nástupe do výkonu trestu odňatia slobody robila jeho manželka poriadok v jeho veciach a našla originály výdavkových pokladničných dokladov a to vo vzťahu k obom poškodeným, ktoré svedčia o tom, že obaja poškodení od neho prevzali príslušné finančné hotovosti a to je podľa neho takou skutočnosťou, ktorá zakladá dôvod na povolenie obnovy konania, pretože tieto doklady neboli v dispozícii súdu v pôvodnom konaní a neboli ani predmetom znaleckého skúmania. V pôvodnom konaní znalec potvrdil pravosť podpisu poškodeného H. a pravdepodobnú pravosť podpisu poškodeného G. ale teraz sú k dispozícii originály týchto dokladov a na ich základe je možné jednoznačne preukázať, že sa jedná o vlastnoručné podpisy oboch poškodených a teda títo klamali, že od neho neprevzali finančné hotovosti.

Na tomto verejnom zasadnutí súd vypočul ako svedkyňu I. C., manželku odsúdeného, ktorá potvrdila výpoveď odsúdeného, že po nástupe do výkonu trestu našla výdavkové pokladničné doklady a tieto odovzdala obhajcovi odsúdeného.

Tieto výdavkové pokladničné doklady predložil na verejnom zasadnutí obhajca a súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí prečítal ich obsah. Oba výdavkové doklady sú datované z 06.12.2017, kde je ako firma označený obžalovaný ako fyzická osoba a ako údaj o osobe, ktorej mala byť vyplatená suma 45.500,- Eur je uvedený C. H. a ako osoba, ktorej mala byť vyplatená suma 35.500,- Eur je uvedený J. A. G.. Na oboch dokladoch sú podpisy príjemcu a podpisy toho, čo doklady schválil a tým mal byť odsúdený.

Súd tiež pripojil a na verejnom zasadnutí v rámci dokazovania prečítal celý obsah spisu vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T 57/2019, pričom súd prečítal obsah zápisníc zo všetkých hlavných pojednávaní konaných dňa 12.05.2021, dňa 27.09.2021 a dňa 16.03.2022. Na základe takto vykonaného dokazovania Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 16.03.2022, č.k. 6T 57/2019 – 816 uznal odsúdeného A. B. C. za vinného, že v bode 1 rozsudku dňa 03.02.2017 v F., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Hakki, rok výroby 2013 v množstve 750 m², v hodnote 9.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v F. dňa 27.08.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím C. H. spôsobil škodu 9.000,- eur,

- dňa 04.04.2017 v F., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, rok výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v F. dňa 27.08.2017 v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím C. H. spôsobil škodu 14.000,- eur,-

- dňa 04.04.2017 v F., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, roku výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v F. dňa 27.08.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím A. G. spôsobil škodu 14.000,- eura

a v bode 2 rozsudku dňa 28.03.2017 v F., uzatvoril ako dlžník zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 12.000,- eur, kde sa v zmluve zaviazal, že uvedenú pôžičku vráti do 15.04.2017 na bankový účet veriteľa, kde následne toho istého dňa prijal od veriteľa na svoj bankový účet č. K. XX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 12.000,- eur, pričom už v čase uzatvárania dohody o pôžičke vedel, že uvedenú pôžičku nevráti, čím svojím konaním spôsobil veriteľovi C. H. škodu 12.000,- eur, čím spáchal v bode 1 rozsudku pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a v bode 2 rozsudku prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Za to mu súd uložil úhrnný trest odňatia

slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov a na jeho výkon odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd oboch poškodených A. G. a C. H. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na podklade odvolania odsúdeného, Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 10To/28/2022 – 923 zo dňa 25.01.2023 odvolanie odsúdeného zamietol.

Podľa § 393 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak bola povolená obnova konania.

Podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočností alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Súd prejednal návrh odsúdeného A. B. C. na obnovu konania na verejnom zasadnutí a z dôkazov vykonaných na tomto verejnom zasadnutí nezistil existenciu žiadnych skutočností, alebo dôkazov, skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine vo vzťahu k prvému skutku uvedenému vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd zdôrazňuje, že z obsahu podaného návrhu na obnovu konania je zrejmé, že tento sa netýka skutku uvedeného v bode 2 výrokovej časti obnovou napádaného rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je ďalším opravným štádiom trestného konania, v rámci ktorého by súdy boli oprávnené preskúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj správnosť a zákonnosť pôvodného konania z hľadiska dodržania zásad spravodlivého procesu a ani správnosť či zákonnosť hodnotenia dôkazov, z ktorých súd v pôvodnom konaní vychádzal. Nemožno preskúmať ani vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Na strane druhej v zmysle ustálenej judikatúry je súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania oprávnený a zároveň povinný skúmať a hodnotiť, či existencia nových skutočností (dôkazov) je spôsobilá sama o sebe alebo v spojení s už známymi dôkazmi (skutočnosťami) odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie. Toto skúmanie nemožno procesne vykonať inak, než hodnotením dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), t. j. porovnaním už skôr vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových skutočností (dôkazov). Súd konajúci o návrhu na obnovu konania sa nemôže obmedziť len na nekritické konštatovanie novosti a existencie predloženého dôkazu s tým, že hodnotenie takého dôkazu súd vykoná až po povolení obnovy konania. Takýto prístup by v praxi znamenal rezignáciu súdu na svoju hodnotiacu činnosť zverenú zákonom výlučne jemu a každá nová skutočnosť či novo navrhnutý dôkaz by nutne viedol k automatickému zrušeniu pôvodného rozsudku. Uvedené teda znamená hodnotenie nového dôkazu ale len v kontexte už vyhodnotených dôkazov v pôvodnom konaní, pričom súd rozhodujúci o obnove konania musí z tohto hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní vychádzať a nie je ho možné svojvoľne meniť alebo nahrádzať iným hodnotením nesúvisiacim s obnovou konania a naopak je nutné brať toto hodnotenie dôkazov na zreteľ len spoločne s novými dôkazmi predloženými v konaní o povolenie obnovy konania.

Z týchto základných úvah súd vychádzal aj pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý odsúdený Mgr. Dárius Jenča založil na novom dôkaze, ktorý nebol súdu v pôvodnom konaní skôr známy a tým sú originálne vyhotovenia výdavkových pokladničných dokladov preukazujúcich vyplatenie dlžných súm odsúdeným obom poškodeným s tým, že práve tieto originálne doklady a tým aj originálne podpisy na nich by umožnili podľa názoru odsúdeného jednoznačne znalcom identifikovať pravosť podpisov oboch poškodených a tým pravdivosť tvrdení odsúdeného, že dňa 06.12.2017 im obom dlh uhradil, čo by zároveň spochybňovalo pravdivosť ich výpovedí. Súd v danom prípade zdôrazňuje, že existencia týchto výdavkových dokladov (aj keď len v kópii) bola súdu známa

aj v pôvodnom konaní a súd otázku existencie ako aj pravosti alebo nepravosti podpisov poškodených na týchto dokladoch hodnotil v kontexte iných dôkazov, ktoré bral do úvahy pri posudzovaní viny odsúdeného za skutok uvedený v bode 1 rozsudku. Teda oba výdavkové pokladničné doklady nie sú teda úplne novými dôkazmi, hoci je nutné pripustiť, že súdy pri hodnotení tohto dôkazu vychádzali iba z kópie týchto dokladov, ktoré boli aj podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru Písmoznalectva PhDr. Dušanom Grajciarom. Súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie nielen prvostupňového rozsudku zo dňa 16.03.2022 ale najmä na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.01.2013, v ktorých oba súdy podrobne hodnotia vykonané dôkazy v danej trestnej veci z hľadiska záverov o vine odsúdeného. Aj odvolací súd na strane 8 a 9 odôvodnenia svojho uznesenia uvádzal, že dohoda o urovaní (na ktorú sa viažu oba výdavkové doklady) bola uzavretá až po dokonaní trestného činu sprenevery, ku ktorému došlo 15.09.2017 a tak uzavretie dohody o urovaní dňa 06.12.2017 nemôže byť okolnosťou vylučujúcou protiprávnosť činu ale mohla by sa považovať za spôsob nahradenia škody spôsobenej trestným činom. Okrem toho je podľa názoru odvolacieho súdu z celého správania sa odsúdeného zrejme, že dohodou o urovaní sa tento len snažila zakryť spáchanie trestného činu sprenevery ale aj trestného činu podvodu. Z uvedeného názoru odvolacieho súdu je zrejme okamih dokonania trestného činu, teda okamih, kedy došlo k naplneniu všetkých jeho zákonných znakov, a tým je deň 15.09.2017. Otázka uzavretia dohody o urovaní a na ňu nadväzujúca úhrada dlhu tvrdená odsúdeným má vplyv len na otázku náhrady škody, s ktorou nárokom boli napokon obaja poškodení odkázaní na civilný proces. Teda predloženie originálnych dokladov nemá z tohto pohľadu žiaden vplyv na trestnosť činu. Je pritom potrebné brať do úvahy charakter trestnej činnosti a tým je zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Tento dôkaz by mohol mať význam v civilných konaniach, v ktorých sa poškodení domáhali zaplataenia uvedených súm od odsúdeného na základe dohody o urovaní, v ktorých konaniach súdy tieto nároky poškodeným priznali a vychádzali zo záveru, že im tieto peňažné nároky neboli uhradené. V trestnom konaní je ale posudzovanie viny založené na úplne iných princípoch ako konanie civilné o náhradu škody. Tento dôkaz nič nemení na záveroch súdu v pôvodnom konaní o vine odsúdeného. Závery odvolacieho súdu o tom, že k vyplateniu dlžných súm ku dňu dokonania trestného činu nedošlo nie je len výlučne založený na posúdení záverov znaleckého posudku z odboru Písmoznalectva, ale ako odvolací súd na strane 11 odôvodnenia svojho uznesenia uviedol, odsúdený nemal finančné prostriedky v sume 81.000,- Eur, ktoré by uhradil obom poškodeným, pričom súd podrobne v tejto časti odôvodnenia svojho uznesenia rozobral majetkové pomery odsúdeného, ktoré ho k tomu záveru viedli a bral do úvahy a hodnotil aj výpoveď jeho manželky I. C. z hlavného pojednávania a rozpory v jej výpovedi. Odvolací súd vo vzťahu k pravdivosti tvrdení poškodených poukázal v odôvodnení svojho uznesenia aj na následnú komunikáciu medzi odsúdeným a poškodeným G., ktorú odvolací súd cituje a z ktorej vyplýva, že poškodenému dlžná suma jeho dlhu odsúdeným uhradená nebola. Odvolací súd sa následne v tomto uznesení podrobne zaoberá inými odvolacími námietkami odsúdeného. Súd opätovne zdôrazňuje, že nemá možnosť posudzovať správnosť hodnotenia dôkazov prvostupňovým súdom a odvolacím súdom v pôvodnom konaní, a to, že odsúdený s týmto hodnotením potencionálne nesúhlasí, nie je samo o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodnutie o vine odsúdeného nebolo výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené na absencii originálnych výdavkových pokladničných dokladov a na nemožnosti posúdenia pravosti podpisov poškodených znalcom z tohto dôvodu. Ide teda síce o formálne nový dôkaz, ktorý ale sám o sebe a ani v spojení s už vykonanými dôkazmi nemôže zvrátiť pôvodné rozhodnutie o vine odsúdeného, ktoré bolo založené na iných dôkazoch a ich vyhodnotení.

Súd teda z týchto vyššie uvedených dôvodov návrh odsúdeného na povolenie obnovy zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania v zmysle 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu má právo podať sťažnosť odsúdený i prokurátor v lehote 3 pracovných dní odo dňa jeho dnešného oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Sťažnosť má odkladný účinok.